

BODEGA NEVA

Zabavno - humoristična nedeljska priloga „Dnevu“.

Albanske razmere ali kralj Vid v boju za prestol.

Važna politična tajnost ali „Bedauere Exzellenz“.

Čujte, čujte, ljudje božji
nezaslišano skrivnost,
kako nas so počastili,
sam grof Berchtold, visokost.

Gospod Šusteršič govoril
je tam v delegaciji,
da bi Berchtold konec storil
srbski agitaciji.

(Sam grof Berchtold, nota bene,
govora poslušal ni,
ker vsak govor je brez cene,
če se nič ne spremeni.)

On pozna Slovence svoje,
kar postal je diplomat,
za doklade rad glasuje,
vsak slovenski delegat.

On pozna vse te Slovane
že iz svojih prejšnjih let —
zato šel je iz dvorane
in kadil par cigaret.

Med tem doktor je Korošec
grofu Berchtoldu kadil —
zagovarjal je Albance
in na Srbe se jezil.

Toda kar se je zgodilo,
ko končal je govor svoj,
to po svetu razglasilo
kot skrivnost se je takoj.

Tam v dvorano sta stopila
Berchtold sam in Šusteršič,
nekaj pač sta govorila —
slišalo pa se ni nič...

Vendar se je priplazilo
tja v obližje nekaj senc —
Šusteršič je rekel milo:
»Ich bedaure Exzellenz...«

*

Če bi sodba nam pripala
mi sodili bi tako:
kar sta ta dva zmešetala,
to nam na korist ne bo.

(Sicer so potem pisali,
da vse to ni bilo res:
mi pa vendar bi dejali,
da je nekaj bilo vmes.)

Kot nam zgodovina kaže,
in kot skušnja nas uči,
mislimo, da nič ne laže,
kdor resnico govori!

Mi to tajnost bi razkrili
in pojasnili skrivnost —
zraven pa bi razložili
vso politično modrost:

Tih pogovor

(ne za javnost. Tajno. Samo za ožje kroge. Strogo zaupno.)

»No, gospod, kaj pa rečete
o pisarjenju Slovenca?«
»Obžalujem, ekscelenca...«

»Ali veste, da je švaba
že nazval za pritepenca?«
»Obžalujem, ekscelenca...«

»Mislim, da že previsoko
vam je zrastle prepotenca.«
»Obžalujem, ekscelenca...«

»Dobro veste, dragi doktor,
kaj da od Vas pričakujem.«
»Ekscelenca, obžalujem.«

»Tudi vašo ljudsko stranko
vedno zase potrebujem.«
»Ekscelenca, obžalujem.«

»Veste, iz poslancaev takih vedno le denarje kujem.«
»Ekscelenca, obžalujem.«

To skrivnostni je pogovor, to je vsa senzacija — to pomeni v Budimpešti naša delegacija.

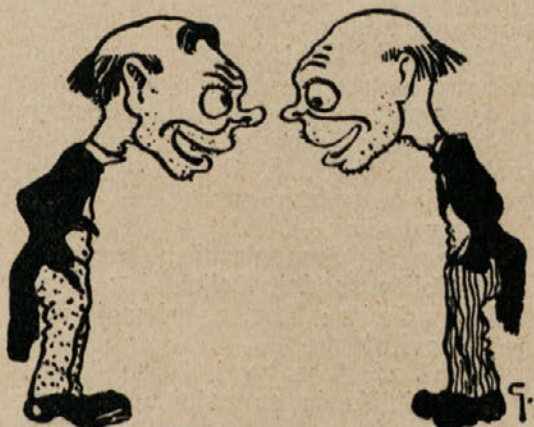
Kdor pa tega ne veruje, tega prosimo lepo, da prečita liste tuje, videl bo, da je tako.

Pogovor o politiki.

»Kaj pa vidva razumeta o politiki. Razlika med mladini in starimi je samo ta, da stari tudi zabavljajo, pa vendar »hura« vpijejo.«

Dvojezičnost na ljubljanskih šolah.

»Zakaj so klerikalci za dvojezične šole v Ljubljani?«

»Zato, da bi Slovence v obeh jezikih uničevali.«

MOLIERE:

Gospod Jourdain.

(Bogat francoski meščan, gospod Jourdain, je pozval k sebi najznamenitejše kapacitete in avtoritete, da ga poučijo, kajti gospod Jourdain bi bil rad postal učen in izobražen kavalir. — V naslednjem smo prevedli le par prizorov — in še to prav po domače...)

1.

Gospod Jourdain: Ola, gospod filozof, prihajate o pravem času. Pomirite jih, no!

Filozof: Kaj pa je, gospoda moja?

Jourdain: Vsakdo trdi, da je njegova stroka najodličnejša in zdaj se kre-gajo in bi se skoraj stegli.

Filozof: Oh, gospoda moja, kdo bi se tako razburjal? Ali ste brali učeno razpravo, ki jo je napisal Seneka o jezi? Ali je sploh na svetu še kaj tako nizkotnega in sramotnega kot strast, ki izpremeni človeka v divjo zver? Bodite pametni in se ne razburjajte!

Profesor plesa: On nas je razžalil, ker zaničuje našo umetnost!

Filozof: Modrijan je in ostane miren, naj se zgodi, kar hoče; če vas je kdo razžalil, odgovorite najbolje s tem, da se brzdate in ste potrpežljivi!

Borilec: Tadvá sta bila tako drzna, da sta primerjala svoji stroki z mojo.

Filozof: Ali naj nas to razburja? Ljudje naj se ne pričkajo o slavi in prednosti, kajti modrost in čednost nas razlikuje med seboj!

Profesor plesa: Jaz trdim, da se plesa kot znanosti nikdar ne ceni preveč!

Glasbenik: In jaz trdim, da so častili glasbo od davnih dob zmeraj in zmeraj.

Borilec: In jaz trdim napram njima, da je borenje najlepša in najkoristnejša znanost.

Filozof: Kaj pa bi bilo s filozofijo? Meni se zdite vsi trije zelo nesramni, ker govorite tako domišljavo z menoj in trdite o stvareh, ki ne zaslužijo niti naslova umetnosti, o stvareh, ki spadajo k roko-delstvu, — in o teh stvareh trdite, da so znanost!

Borilec: Poberi se, pes filozofski!

Glasbenik: Poberi se, lump, pedant!

Profesor plesa: Poberi se, ti prismojeni bik!

Filozof: Kaj? Ničvredneži! (Filozof plane nadnje, a skupi od vseh treh batine.)

Jourdain: Gospod filozof!

Filozof: Šufti, falotje, lopovi!

Jourdain: Gospod filozof!

Borilec: Prokleta krava!

Jourdain: Gospoda moja!

Filozof: Bebci!

Jourdain: Gospod filozof!

Profesor plesa: Hudič vzemi starega osla!

Jourdain: Gospoda moja!

Filozof: Hudobe!

Jourdain: Gospod filozof!

Glasbenik: Hudič vzemi to nesramno mervovco!

Jourdain: Gospoda moja!

Filozof: Lumpi, falotje, lopovi, barabe!

Jourdain: Gospod filozof! Gospoda moja! Gospod filozof! Gospoda moja! (Vsi štirje učenjaki se tepejo in odhajajo.)

2.

Jourdain: (sam s seboj) Ovbe, zaradi mene se klofutate lahko, kolikor se hočete, jaz vas ne morem ovirati in si ne bom kvaril nove obleke s tem, da bi vas skušal ločiti drugega od drugega. Jaz bi bil res norec, če bi se postavil med vas ter bi sam skupil batine!

3.

Gospod filozof: (se vrne in si popravlja ovratnik). Torej preidiva k naši lekciji.

Jourdain: Oh, gospod, zelo obžalujem, da so vas tako premikastili!

Filozof: To ni nič! Filozof se mora vdati v vse! Napisal bom satiro v slogu Juvenala in bom te barabe pošteno okraščil v satiri. Toliko o tem. — Kaj bi se radi učili?

Jourdain: Vse; kajti komaj čakam, da bi postal učen in sem zelo jezen, ker se niso moji starši brigali zato, da bi se jaz učil vse znanosti že v mladosti!

Filozof: Pametno mnenje; nam sine doctrina vita est quasi mortis imago. Vi razumete, kaj to pomeni in govorite brezdomno latinski?

Jourdain: Da; ampak bodite tako, kakor bi jaz ne razumel. Pojasnite mi, kaj to pomeni.

Filozof: To pomeni, da je življenje brez učenosti takorekoč podoba smrti.

Jourdain: To je res, Rimljan se ne moti.

Filozof: Ampak začetne nauke poznate?

Jourdain: O, seveda, brati in pisati znam!

Filozof: Torej kako bi začeli? Z logiko?

Jourdain: Kaj pa je to, logika?

Filozof: Poučuje nas o treh operacijah razuma.

Jourdain: Kaj pa so to tri operacije razuma?

Filozof: Prva, druga, tretja. Prva obstoji v tem, da se vse pravilno razume, druga obstoji v tem, da se potom kategorij pravilno sodi, presoja — in tretja omogoča, da se pravilno sklepa s pomočjo pravil: Barbara, Celarent, Darii, Ferio, Baralipon.

Jourdain: To so preveč zoperne besede! Ah, pustimo logiko in pričnimo kaj bolj luštnega!

Filozof: Ali bi se učili moralo?

Jourdain: Moralo?

Filozof: Da!

Jourdain: Kaj pa nas uči morala?

Filozof: Morala se bavi z blaženostjo, nadalje uči ljudi brzdati strasti in

Jourdain (ga prekine): Ne, ne, kaj pa mislite? Jaz sem vročekrven kot hudič in ne pomaga nobena morala; če sem jezen, se moram pošteno izdivjati!

Filozof: Kaj bi pa bilo s fiziko?

Jourdain: S fisko! Kako piska pa ta?

Filozof: Fizika nas poučuje o naravnih vzrokih vseh stvari in lastnostih teles; pojasnjuje nam naravo elementov, kovin, mineralij, kamnov, rastlin, živali; razlaga nam, kako nastajajo meteorji, mavrica, utrinki, kometi, blisk, grom, dež, sneg, toča, veter, cikloni.

Jourdain: Preveč ropota, preveč zmešnjave!

Filozof: Kaj vas pa učim?

Jourdain: Ortografijo.

Filozof: Z veseljem!

Jourdain: Potem mi pa pokažite, kako se bere pratiko, da bom vedel, kdaj sije luna, in kdaj ne!

Filozof: Dobro! Predno se pa poglobimo v to snov, se dovoljujem pripomniti, da je nujno potrebno, da doženemo, kako se izgovarja posamezne samoglasnike, namreč A. E. I. O. U.! — Vokal A se tvori, če se zelo zazija: A.

Jourdain: A, A!

Filozof: Samoglasnik: e se tvori, če se približa spodnjo čeljust k zgornji!

Jourdain: E, e, e, pri moji veri, to je čudovito!

Filozof: I se tvori, če se čeljusti še bolj približa in se ustnice raztegne proti ušesom!

(In tako nastane čudovito geslo zgodovinsko: A. E. I. O. U.!

Abdera, Evrope igračka, oh, umiraš...)

Neki mladenič je pisal troje ljubimskih pisem naenkrat. Prvo se je začelo: »Velecenjena prijateljica!«, drugo »Ljuba Anica!«, tretje: »Angelj mojega srca, preljuba Klara!«. — Zakaj in čemu taki razločki v naslovih? ga je vprašal prijatelj. »Tako ti povem,« je odgovoril zaljubljeni mladenič: »prva deklica ima 4000, druga 16.000 in tretja 30.000 kron dote.«

Knez je prišel v neko vas. »Kdo ste?« je vprašal moža, ki se mu je prvi priklonil in ki je stal pred drugimi vaščani. »Županov namestnik, prosim.« »In kje je župan?« »Blagovolite odpustiti, vaša visokost, ker ni prišel,« ga je zagovarjal namestnik; »revež je včeraj umrl.«

Potepuh stoji pred sodnikom. Ta ga strogo nagovori: »Vi, ničvrednež, prihajate sem že petič.« »Ne, gospod sodnik,« odvrne potepuh, »topot so me pripeljali.«

Sodnik je vprašal pričo po imenu. »Janez Bogataj,« je odvrnila priča, »Poklic?« — »Brez poklica!«

Pritožba.

»Ne vem, kaj je to: če se le malo napijem, pa ne morem delati, ako pa delam, ne morem piti — bom moral že delo opustiti.«

Nekega Bavarca so vprašali, kaj želi na svetu in kakšne so njegove najsrčneje želje. Bavarec je odgovoril: Veliko piva, potem veliko denarja in potem še malo piva!«

»Vzemi vrček in skoči po pivo!« je ukazal oče sinu. »Dajte mi denar!« je nastavil sinček roko. »Z denarjem — to ni nič težkega, poskusi brez njega.« Čez nekaj časa pride sinček nazaj in postavi vrček na mizo. »Ja, vrček je vendar prazen,« se čudi oče. »Iz polne steklenice piti — to ni nič težkega; poskusite, oče, piti iz prazne!« se je smejal poredni navihanec.

Halo, tukaj gospa Motavilka, kdo tam? — Tukaj frizer Brilantinovič. — Jaz bi se rada dala frizirati. — Prosim, milostiva — ali morate sami semkaj priti ali pošljem lahko k vam na dom po lase.

Tašča: V kinematografu sem se pa danes že tako zabavala, da dolgo ne tako. Po pravici povedano: Tako sem se smejala, da sem bila na pol mrtva. — Zet: Oh, zakaj si niste tiste predstave še enkrat ogledali!

Ti si bil na Laškem — ali si videl Vezuv, ko ogenj bljuje? — Ne! — Ti, lahko ti je žal! — Hm, ali si ti že videl mojo ženo, kadar ogenj bljuje? — Ne, — Ti — lahko si vesel!

»Koliko stane tvoj novi klobuk?« je vprašal prvi vagabund drugega. »Ne vem,« je odgovoril zadnji, »takrat, ko sem ga kupal ni bilo nikogar v trgovini.«

»Otroci, zapomnite si, da milost božja pomaga povsod, kjer so človeške moči zaman, je pridigal katehet otrokom, in da bi bolje razumeli, je pristavil: »To je ravno tako, kakor če bi vam kdo zapovedal dvigniti klado. Tu bi morali naprositi kakega močnejšega in ta močnejši je ravno milost božja; torej, čemu potrebujemo milost božjo?« — »Za dviganje klade,« so odgovorili otroci.

Tukaj odrežite!

Vsak, ki ni prišel vsled prenapolnjenih prostorov **do korita**, dobi v vsaki napredni gostilni s to nakaznico **1 l vina, 1 klobaso, 5 cigaret in 2 kruha**, če se sklicuje na »Bodečo Nežo«.

Ne zamudite prilike!

V kmečki krčmi.

Ker delajo naši poslanci dalekopotezno politiko, ga lahko tudi mi bolj na dolgo potegnemo.

Mali Janezek je bil že v ljubljanskih šolah. Doma pa je bil z Dolenjskega. Pri razlagi zemljepisa vpraša Janezek učitelja: »Ali je na tej karti tudi Ribnica, gospod učitelj?« — »Je.« — »Prosim, gospod učitelj, pogledite no, kaj dela Poglašenov Tonček, če je še živ.«

*

Ljubimec je poslal svojemu oboževanemu dekletu svojo fotografijo. Ker se je bal prevelikega porta, je napisal na kuverto: »**Vzorec brez vrednosti.**«

*

»Da vas le sram ni, tako pozno zvečer prosjačiti,« je nahrulil hišni gospodar berača, ki je ob pozni uri potrkal na njegova vrata. »Oprostite, milostljivi gospod, saj jaz prosjačim tudi podnevi,« se je opravičil berač.

Ljuba Neža!

Nekemu zemljanu se je pripetil pri pitju sladkosti življenja malheur. No, da: fabrikat, kojega surovina se dovaža iz Braziliije, je slabo služil svojemu namenu ter se je — raztrgal. Kaj zdaj?!

Moderen človek si zna pomagati vedno. — Kupil je svojemu plamenu — Rakoczy vodo —

Borus.

Ljuba Neža!

Dijak Sava, ki je bil na hrani pri svojemu stricu v mestu, je bil pohvaljen, da se pridno uči v šoli. Stric pa je bil radoveden, kaj bi mali Sava rad postal, kedar dokonča šole. Dijak se ni hotel izjaviti, kaj bi najraje postal, ali iz njegovih namigavanj se je dalo spoznati, da bi rad bil za fajmoštra, a videti pa je bilo, da tiči pred tem ciljem nekaka ovira. Ko mu stric le prigovarja, mu ta malodušno odvrne: »Res bi rad postal fajmošter, pa na to ne morem prav resno misliti, ker bi me bilo sram pridigovati.« Tako bo moral Sava študirati le za geometra, ker zna že zdaj tako dobro računati.

Mihec Posedač

pripoveduje:

»Preteklo sredo proti večeru, sem dohitel gospoda, ki je zamišljen zroč v tla mrmral nerazumljive besede.

»Hoj, gospod doktor!« sem mu zaklical: »Včeraj pa niste odnesli lavorjevega venca iz občinske seje.«

»Kdaj sem ga pa še?« je jezno vprašal gospod doktor.

»Bognedaj, da bi se kdaj pregrešil, ter vam kaj takega očital, saj za to niste poklicani. Vi vodite samo opozicijo v občinskem svetu, in še to je včasih preveč za eno osebo.«

»Figa jo vodim! Vodi jo Štefe, jaz pa samo streljam. (Kozle, op. stav. fanta.) Vidiš, za utrakvizacijo slovenskih šol v Ljubljani mi je diktiral govor, katerega sem se učil ves popoldan tako, da je vsak las na moji glavi dobil dva vršička; zvečer predno sem se pa oglasil k besedi mi pošlje skoz Ložar-Rojinovo roko listek, na kojega je napisal, da so štrenci zmešali te preklicani liberalci in naj za to govorim kaj drugega. Ljuba duša, kako boš pa govoril, če ne veš, zakaj da pravzaprav gre!«

»O, jaz sem to takoj zapazil, da ne veste, zakaj gre!« sem mu segel v besedo.

»Pa človek bi vseno govoril, če bi me poslušali. Govoriš komaj dobro uro, pa se te vse naveliča. K vsakemu govoru je potreba uvoda, ali ne?«

»Seveda! Vi govorite eno uro uvod, potem pa umaknete predloge, katerih sploh stavili niste!«

»Vidiš, to se pravi, da sem jaz humanist...«

»Humorist, hočete reči!«

»Tako, da, humorist ne humanist. — V Unionu pa je drugače. Tam nosi natakarka božjo kapljico na mizo, jaz govorim in govorim, pa mi nobeden ne vzame besede! Naš župan pa, če se le malo smejejo, takoj odzame besedo! Ali je to pravica? Povej Mihec!«

»Gospod doktor, ne razburjajte se. Seveda, imeli ste toliko posla — —«

»Kakšnega posla?«

»No, da ste hodili po gostilnah povpraševat- kdo zna nemško in kdo ne.«

»Tudi to je opravil Štefe.«

»A, tako! Veste kaj, gospod doktor? V vašo stranjo je potreba vpeljati smotrene agitacije za dvojezičnost!«

»Mihec, ti hočeš nove debate. Če bova tako debatirala, ne bom nocoj nič drugega užival kakor samo božjo roso.«

»Dobro, pa drugič, gospod doktor!«

Tisti večer je bila zabavna debata v kleti pozno v noč, pa ni nihče nikomur vzel besede!

Brzojavna poročila.

Trst. Dva Laha sta dobila črne koze. Vsled tega se pripravljajo v Italiji nove demonstracije proti — Jugoslovanom.

Zagreb. V neki tukajšnji kavarni so pretepli dva Laha. Nabili so ju zato, ker sta vlomila v kavarniško blagajno.

Rim. Tržaški vlomilci so naprosili brate iz kraljestva, naj pridejo demonstirati v Trst, da bodo med tem oni poskusili vlom s svedri najnovejšega izuma.

Trst. Znani Maria Alberti je na nedeljskem zborovanju dokazal, da vlada v Trstu podpira uvoz kranjskih klobas, ter, da so za laški značaj Trsta te zelo nevarne. Zborovalci so sklenili, da bodo kolikor mogoče malo jedli te klobase.

Trst. Mat-osel je predlagal naj mesto svinjine, (kakor kranjske klobase) devajo v čreves makarone in polento. Kako bodo imenovali te klobase se še ne ve. Vsekakor bodo upoštevali glas iz kraljestva.

Rim. Da podpira tržaška vlada laške demonstrante je

konfiscirano!

Sedaj še ne, če bi pa poročali o tem, bi pa bilo.

Ob Adriji.

Italijan svoji prijateljici: „Naša zveza z Avstrijo ima tudi svojo dobro stran. Ali mislite, da bi se smeli sicer tako norčevati iz nje kakor sedaj.“